

Motion till riksdagen 2006/07:Ju304

av **Gunilla Tjernberg (kd)**

Poliser till glesbygdsområden i Västerbottens län

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om rekryteringen av poliser till glesbygdsområdena i exempelvis Västerbottens län.

Motivering

Alla människor måste kunna känna sig säkra och trygga oavsett var i landet man bor, oavsett om det är tätbefolkat område eller glesbygd. Detta förutsätter att polisen tar ansvar för medborgarnas säkerhet över hela landet. Idag finns det för få poliser för att verksamhetsmålen ska kunna uppnås. Den skadan kommer att ta lång tid att reparera. Den nuvarande polissituationen är en direkt följd av Socialdemokraternas medvetna val att inte i tillräckligt stor utsträckning prioritera de polisiära frågorna. Detta val har medfört att många invånare i dag känner sig otrygga och oroade för brottsituationen i Sverige. Det är viktigt att se att polisen i grunden är till för invånarna och deras trygghet.

Idag finns ungefär 17 000 poliser i Sverige. Kristdemokraterna, tillsammans med övriga partier inom Allians för Sverige, har länge krävt minst 20 000 poliser i tjänst för att kunna verka för ett tryggare samhälle. Därför behöver vi utöka polisutbildningen i syfte att antalet poliser år 2010 verkligen ska uppgå till 20 000. Den nya regeringens politik inom detta område ger stora förhoppningar om att situationen äntligen kan ljusna.

Fördelningen av pengar till de olika polisområdena görs av Rikspolisstyrelsen under ledning av rikspolischefen. Det har tidigare funnits kritik från glesbygdsområdena att alltför mycket pengar går till storstadsregionerna. De mindre länspolisområdena har haft svårt att rekrytera poliser. För oss i Västerbotten – ett av Sveriges glesbygdslän – är det angeläget att kunna rekrytera

Fel! Okänt namn på

poliserna även till våra glesbygdsområden. Därför måste den rådande utvecklingen, som kan tillskrivas den socialdemokratiska regeringens politik, brytas.

Dagens brist på resurser och utbildade poliserna medför att stora delar av landet står utan polis kvälls- och natttid. Likaså har många polisstationer tvingats hålla sommarstängt under flera av årets månader. I vissa fall finns en ensam polis i tjänst som ska fungera som uttryckningspolis. Dennes arbete blir ohållbart då han eller hon tvingas vänta upp till ett par timmar för att få hjälp från närmaste uttryckningspolis vid ett ingripande. I Västerbottens läns inland kan det förekomma att tjänstgörande polis kan ha upp till 15–20 mil att förflytta sig när hjälp inkallas. Detta leder ofelbart till en ökad känsla av otrygghet och en minskad tilltro till samhällets förmåga att skydda och verka för sina medborgares bästa. Risken blir att en del tar lagen i egna händer och de som har råd anlitar skydd via vaktbolag.

Situationen i Västerbottens län

Västerbottens län utgör ca en åttondel av landets totala yta. Avståndet från öst till väst i länet är runt 50 mil och avståndet från norr till söder är cirka 25 mil. Västerbottens län är ett landskap med mycket stora variationer eftersom länet sträcker sig från fjällen i väster genom skogs- och jordbrukslandskapet ut till kusten vid Bottenviken i öster. Länet har ca 258 000 invånare. Den 31 december 2005 hade polismyndigheten 517 anställda varav 388 var poliserna och 129 civilanställda. Antalet poliserna ökade med 41 stycken under året samtidigt som antalet civilanställda minskat med sju personer. Av de 388 poliserna är 32 procent 55 år eller äldre. Av de 129 civilanställda är 27 procent 55 år eller äldre. Myndigheten har således ett stort rekryteringsbehov av personal inom den närmaste tioårsperioden. (Källa: Polisen i Västerbotten).

Under 2005 ökade den anmälda brottsligheten i Västerbottens län med fem procent. De anmälda våldsbrotten ökade med nio procent. Framför allt är det brott som avser olaga hot och misshandel utomhus som ökat. Ca en tredjedel av de anmälda misshandelsbrotten utgörs av misshandel av kvinna i nära relation. Under året har antalet anmälda kvinnomisshandelsbrott ökat med fyra procent. Här måste vi också ta i beaktande att endast mellan en fjärdedel och en femtedel av den faktiska kvinnomisshandelsbrottsligheten anmäls till polisen.

År 2005 ökade också den totalt anmälda narkotikabrottsligheten med 17 procent i Västerbottens län. De anmälda brotten mot bruk av narkotika ökade med 26 procent. Den största ökningen är i det polisdistrikt som tidigare gick under benämningen Södra Lappland – alltså den mest glest befolkade delen av Västerbottens län där polisbemanningen ofta är som sämst. Oroväckande är också att 11 procent av de misstänkta för de narkotikarelaterade brotten var 18 år eller yngre. Det är en ökning med sex procent jämfört med 2004.

Fel! Okänt namn på

Västerbottens län har fortfarande, jämfört med riket i stort, en relativt sett låg brottslighet. Men utvecklingen under det senaste året är oroande och resurser måste till för att inte utvecklingen ska fortsätta åt fel håll.

Idag räcker inte resurserna till för att leva upp till de grundläggande målsättningarna, att prioritera brottsbekämpning genom att utveckla det problemorienterade arbetssättet och närpolisorganisationen. Denna urholkning av rättsväsendet är ett direkt hot mot demokratin. När otryggheten breder ut sig och laglösheten tilltar förlorar samhällsmedborgaren tilltron till rättssamhället.

Det är därför av högsta vikt att regeringen, vid den kommande satsningen på polisväsendet, aktivt arbetar för att rekryteringen till glesbygdsområden säkerställs för att alla Sveriges invånare ska få samma rättighet och möjlighet att känna sig trygga och säkra.

Stockholm den 27 oktober 2006

Gunilla Tjernberg (kd)